

## POSTANOWIENIE

30 czerwca 2025 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Monika Koba

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym 30 czerwca 2025 r. w Warszawie  
zażalenia M.G.

na postanowienie Sądu Najwyższego

z 10 kwietnia 2025 r., I CSK 33/25,

w sprawie z powództwa M.G.

przeciwko Bankowi (...) spółce akcyjnej w W.

o pozbawienie wykonalności bankowego tytułu egzekucyjnego,

**odrzuca zażalenie.**

## UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy postanowieniem z 10 kwietnia 2025 r. odmówił przyjęcia do rozpoznania skargi kasacyjnej powódki M.G. od wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 28 lutego 2024 r. i zasądził od powódki na rzecz pozwanego Banku (...) spółki akcyjnej w W. kwotę 7 500 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego wraz z odsetkami w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie.

Powyższe postanowienie skarżąca M.G. zaskarżyła zażaleniem w zakresie punktu drugiego dotyczącego rozstrzygnięcia o kosztach postępowania kasacyjnego.

**Sąd Najwyższy zważył, co następuje:**

Zażalenie jako niedopuszczalne podlegało odrzuceniu.

Katalog postanowień, które podlegają zaskarżeniu zażaleniem do Sądu Najwyższego jest zawarty w art. 394<sup>1</sup> § 1 i 1<sup>1</sup> k.p.c. Wyliczenie to ma charakter wyczerpujący.

Postanowienie, które zostało zaskarżone przez powódkę, nie zostało wymienione w powyżej przytoczonych przepisach, co skutkuje jego niedopuszczalnością. Przypomnieć należy, że zarówno art. 394<sup>1</sup> § 1 k.p.c., jak i art. 394<sup>1</sup> § 1<sup>1</sup> k.p.c., dotyczą postanowień sądów pierwszej i drugiej instancji; żadne postanowienie Sądu Najwyższego nie jest zaskarżalne, co wynika z ustrojowej pozycji Sądu Najwyższego (zob. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z 2 września 2020 r., V CO 96/20, niepubl.).

Nie można zatem skutecznie złożyć zażalenia na postanowienie Sądu Najwyższego wydane w przedmiocie odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i zawartego w tym postanowieniu rozstrzygnięcia o kosztach postępowania kasacyjnego. Jest ono postanowieniem kończącym postępowanie w sprawie kasacyjnej, brak zaś szczegółowej regulacji prawnej, która pozwalałaby na uchylenie ewentualnie zmianę takiego postanowienia na wniosek lub z urzędu (zob. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego z 22 listopada 2017 r., II UO 16/17, niepubl.; z 30 września 2020 r., I CZ 37/20, niepubl.; z 15 kwietnia 2021 r., V CSK 431/19, niepubl.; z 23 kwietnia 2021 r., I CSK 318/20; z 7 grudnia 2021 r., II CZ 55/21, niepubl.; z 22 czerwca 2022 r., III CZ 170/22, niepubl.; i z 24 stycznia 2023 r., III CZ 331/22, niepubl. ).

To oczywiste uregulowanie wskazuje więc na to, że zażalenie wniesione na postanowienie Sądu Najwyższego odmawiające przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania wraz z rozstrzygnięciem o kosztach postępowania kasacyjnego jest niedopuszczalne i podlega odrzuceniu (zob. np. postanowienie Sądu Najwyższego z 4 listopada 2021, V CZ 65/21, niepubl.).

Niedopuszczalność zażalenia powoduje, że Sąd Najwyższy nie może objąć kontrolą zarzutów skarżącej dotyczących braku podstaw do zasądzenia na rzecz pozwanego kosztów postępowania kasacyjnego.

Z przytoczonych względów - na podstawie art. 398<sup>6</sup> § 3 w zw. z art. 394<sup>1</sup> § 3 i art. 398<sup>21</sup> k.p.c. - orzeczono jak w sentencji.

[A.T.]

[a.t.]